

EKE HÍRLEVÉL

Egyházi Könyvtárak Egyesülete

1085 Budapest, Ráday utca 28.

XI. évfolyam 2014/4. sz.

■ Maga az Isten Fia, a minden időknél előbb való, a láthatatlan, a fel-foghatatlan, a test nélküli, a kezdettől való kezdet, a világosságból való világosság, az élet és a halhatatlanság forrása, az ősminta lenyomata, a lezárt pecsét, a mindenben hasonlatos képmás, az Atya végzése és terve, ő maga jön a képmáshoz, az emberhez, a test kedvéért testet ölt magára, lelkem miatt értelmes lélekkel egyesül, hogy a hasonló a hasonló által támadjon életre. A bűn kivételével vállal mindent, ami emberi. Szűztől fogantatott, akinek testét és lelkét a Szentlélek tisztának megóvta. (Úgy illett, hogy tisztelet érje a szülést, és a szüzesség méltósága is kiemelkedjék.) Isten létére fölvette az emberséget, összeegyeztette a két ellentétet, a testet és a lelket, amelyek közül az egyik az istenséget adta, a másik kapta.

Másokat gazdaggá tesz, önmaga szegénnyé lesz: magára veszi ugyanis testem nyomorúságát, hogy elnyerjem is-

tenségének gazdagságát. A teljesség birtokosa kiüresíti önmagát: egy rövid időre lemond dicsőségéről, hogy teljességéből részt kaphassak.

A jósnak micsoda gazdagsága ez? Micsoda titokzatos viselkedés velem szemben? Isten képét öltöttem magamra,

de nem vigyáztam rá. Ő pedig magára öltötte testemet, hogy a

képmásnak üdvösséget, a testnek halhatatlanságot hozzon. Másodszor is közösséget vállalt velünk, még hozzá az elsónél sokkal kiválóbb módon.

Úgy kellett, hogy az Isten által fölvelt emberség hozza meg az embernek a szentséget, így hatalmával legyőzte zsarnokunkat, hogy megszabadítson, és magához visszavezessen minket a közbenjáró Fiú által, aki mindezt az Atya dicsőségére tette, hiszen

szemmel láthatóan mindenben az ő akaratához alkalmazkodott.

Nazianzoszi Szent Gergely
püspök szónoklataiból

